

ТЪРГОВИЯТА НА БЪЛГАРИЯ С ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ И ЕВРОЗОНАТА В КОНТЕКСТА НА ДЪЛГОВАТА КРИЗА

THE TRADE OF BULGARIA WITH THE EUROPEAN UNION AND THE EURO AREA IN THE CONTEXT OF THE DEBT CRISIS

Виктор Динев
Viktor Dinev

Abstract: *Bulgaria's trade with the European Union (EU) and the Euro area (EA) has been analyzed in the light of Euro area debt crisis. Evidence has been provided that the debt crisis has a negative impact on Bulgaria's trade with the Euro area. It is recommended that Bulgarian exports markets be diversified in order to mitigate crisis effects in the future.*

Key words: *Bulgaria, foreign trade, export-oriented growth model, Euro area debt crisis*

ВЪВЕДЕНИЕ

Като малка отворена икономика България е уязвима към регионални и световни икономически кризи, като *дълговата криза в Еврозоната* проявила се от 2010 година насам, която все още не е спряна, поради икономическите проблеми на една от страните членки на Еврозоната – Гърция, която е и основен търговски партньор и съсед на България, като тези обстоятелства правят кризата *значима* и *актуална*. Преходът комунистически режим до режим на демократично управление и пазарна икономика, формира текущи икономически характеристики на България - липса на ефективно изградени модерни институции, поддържащи свободния пазар, малък инвестиционен капацитет на страната и характеристиката ѝ на малка отворена икономика. Тези обстоятелства правят страната зависима от необходимостта да поддържа значителен приток на чуждестранна валута, инвестиции, включително и разработки от научноизследователска и развойна дейност, за да бъде конкурентна на международния пазар.

Обект на изследване е връзката между състоянието на платежния баланс и икономическия растеж на България по линия на търговията. *Предмет* на изследване е влиянието на дълговата криза в

ЕЗ върху икономическия растеж в България чрез каналите на платежния баланс, по-специално по линия на търговията.

Тезата в изследването е необходимостта от диверсификация на пазарите на българския износ. *Хипотезата* в изследването е, че дългова криза в Еврозоната влияе негативно на българската икономика, конкретно оказва негативен ефект върху търговията с Еврозоната и отделни страни членки на валутния съюз.

Целта на изследването е да открие специфичната роля и значение на платежния баланс, по-специално на износа, като фактор на икономически растеж, и ограниченията върху него в следствие на дълговата криза в Еврозоната. Целта е постигната чрез изпълнението на следните *задачи*:

- 1) Систематизация на проучванията върху влиянието на дълговата криза по отношение на икономиката на България;
- 2) Систематизиране на редица проучвания относно теорията за експортноориентиран растеж и трансграничните канали на въздействие върху икономиката;
- 3) Преглед на външната търговия на България с ЕС и Еврозоната.

МЕТОДОЛОГИЯ НА ИЗСЛЕДВАНЕ

Използваните *методи на изследване* са наблюдение, систематизиране, сравнителен анализ, теоретично обобщаване и извеждане на препоръки за външнотърговската политика на страната. Източник на статистическите данни за анализа е НСИ¹. Използваните данни са за Еврозона 19 /страните членки на Еврозоната към 2015 г./, ЕС 28 /страните членки на ЕС към 2015 г./, ЕС и отделни страни членки на ЕС и Еврозоната. Данните приведени и описани в следващите редове са годишни на база официалната информация в НСИ.

Времевият обхват на изследването е периодът от началото на дълговата криза /2010 г./ за анализирания проучвания и политики, а за търговията на България с ЕС и Еврозоната периода е от 2002 г. до 2014 г. *Териториалният обхват* е в рамките на Република България, на национално равнище, като някои от изследваните параметри се отнасят

¹ НСИ (2016, януари 29). Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>

и до ЕС и Евроната. Трябва да се има в предвид, че направените изводи се базират преди всичко на статистически доказателства, които са *ограничени* от времеви диапазон, следователно това се отнася и до заключенията във връзка с тях. Направените изводи трябва да се приемат в контекста на настоящите икономически условия и автора не претендира за тяхната общовалидност във времето.

АНАЛИЗ И ОБСЪЖДАНЕ

Литературен преглед и теоретична рамка на изследването

В *българската литература* при изследването на дълговата криза в Евроната, се акцентира върху ефекта на кризата по отношение на българската икономика, както ще бъде и в настоящата разработка. Настоящият преглед на литературата не претендира за изчерпателност поради множеството проучвания по изследвания проблем.

Самият процес, започнал в края на 2009 г. и проявил се в пълна степен от 2010 г. в Евроната проявява характеристики на макроикономическа, финансова и банкова криза. Глобалната финансова криза предхожда дълговата криза в Евроната и на практика се превръща в катализатор на процесите които се разгръщат след 2010 г. в Евроната. Още преди разгара на глобалната финансова криза Ганчев² предлага България да сключи предпазно споразумение с МВФ поради невъзможност да се използва в чист вид неокласическият или кейнсианският макроикономически подход. Споразумението би повишило доверието в България, би облекчило финансирането на фискалния дефицит и би стабилизирило валутния резерв и паричния съвет. Минасян³ смята, че годините след глобалната финансова криза 2010-2012 г. случващото се в българската икономика трябва да се окачестви като вътрешна българска финансово-икономическа криза, а не като елемент и следствие от световната финансово-икономическа криза, като това предполага прилагане на мерки на вътрешната икономическа политика, а не чрез средства с глобален характер. Todorov⁴ е на мнение, че глобалната икономическа криза, последващата

² Ганчев, Г. (2010). Глобалната финансова криза и българската икономика: от теорията към практиката. Годишник на УНСС, година 2010, с. 219

³ Минасян, Г. (2012). Пречупване на външноплатежния модел. Икономическа мисъл, 2012/2, с. 26

⁴ Todorov, I. (2012). The Euro area membership of Bulgaria in the context in the debt crisis, Journal of International Relations 1336-1562. 12/2012; X(3/2012):41-52, p. 51

рецесия и кризата на държавните дългове в Еврозоната ще забавят процесите на реална и номинална конвергенция в ЕС с няколко години и че България също ще бъде засегната от това забавяне. Проблемите с Гърция, която е в епицентъра на дълговата криза в Еврозоната, създават предпоставки за трансфер на негативни икономически ефекти върху българската икономика в три аспекта - финансовата зависимост по линия на банковия сектор, търговските отношения и регионалният риск, според Статева⁵. В доклада на Института за икономически изследвания при БАН⁶ за 2013 г., се прави изводът в средносрочен план се очаква плавно ускоряване на темповете на икономически растеж в България, отчасти поради бавното възстановяване на икономиката на Еврозоната. През 2014 г. според доклада на Институт за икономически изследвания при БАН⁷ дълговата криза в Еврозоната ограничава ръста на износа и растежа на българската икономика, отчасти поради европейската ориентация на външотърговските потоци на страната.

Дълговата криза в Еврозоната усложнява постигането на заложените цели относно макроикономическата политика на правителството, което залага предимно на неолиберални мерки за да стабилизира финансово страната, след негативния ефект от глобалната финансова криза. Три фактора повишават ръста на българската икономика от 2015 г. и през 2016 г.:

1) Понижаване на цените на петрола, което довежда до нарастване на разполагаемия доход на домакинствата и би трябвало да увеличи съвкупното търсене;

2) Ефекти от спада на курса на еврото, което ще доведе до нарастване на външното търсене и ще стимулира българския износ към страните извън Еврозоната;

3) Увеличение на износа на страната към ЕС, поради промените в паричната политика на Европейската централна банка

⁵ Статева, Й. (2011). Възникване и развитие на кризата на държавните дългове в Европейския Паричен Съюз. Международни отношения, 2011/6, с. 18-19

⁶ Институт за икономически изследвания при БАН (2014). Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Годишен доклад, Тема на фокус: „Неравенство и бедност – динамика и политики за тяхното ограничаване“, Горекспрес, София, с. 150-152

⁷ Институт за икономически изследвания при БАН (2015). Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Годишен доклад, Тема на фокус: „Политики за икономическо развитие в оперативните програми и Общата селскостопанска политика в периода 2007-2013 г.“, Горекспрес, София, с. 24-25

(ЕЦБ) в следствие на дълговата криза в Евророната и стартирането на широкомащабната програма за количествени облекчения, които би трябвало да повишат съвкупното търсене във валутния съюз, който е основен търговски партньор на България.

Могат да се отбележат следните три неблагоприятните фактори за растежа на българската икономика през 2016 г.:

- 1) Икономическите санкции, наложени на Русия;
- 2) Икономическите проблеми в Гърция, част от незавършилата дългова криза в Евророната;
- 3) Политическите проблеми в Сирия и Украйна, както и кризата с бежанците.

Три от препоръките на Института за икономически изследвания при БАН⁸ се отнасят до външнотърговската политика на България:

- 1) Създаване на експортноориентирана стратегия – частично преориентиране на външната търговия и произхода на преките чуждестранни инвестиции и ясни преференции към стратегически сектори;
- 2) Заместване на все по-голяма част от внесените стоки, използвани в експортноориентирано производство, със стоки, произвеждани в България от местни или чуждестранни (предимно малки и средни) компании;
- 3) Подпомагане на експортноориентирания растеж на малките и средни фирми.

Световната банка⁹ изразява подобна препоръка, като предлага стопанската активност да се насочи към по-продуктивни сектори - информационни технологии, логистика, туризъм, както и интегриране на българските предприятия в европейските производствени вериги с висока добавена стойност.

Преносът на влиянието на кризи и шокове между две икономики се разглежда в рамките на *глобалните канали на трансгранично въздействие* върху икономиката. Теоретично те са четири на брой¹⁰:

⁸ Институт за икономически изследвания при БАН (2014). Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Годишен доклад, Тема на фокус: „Неравенство и бедност – динамика и политики за тяхното ограничаване“, Горекспрес, София, с. 155-156

⁹ Worldbank (2015). Systematic country diagnostic. Bulgaria's potential for sustainable growth and shared prosperity. Document of the World Bank, July 29, 2015, p. 10

¹⁰ Тодоров, Ив. (2014). Макроикономическо управление в процеса на европейска интеграция. Авангард прима, София, с. 102

- 1) Финансов канал;
- 2) Търговски канал;
- 3) Канал относно доверието на инвеститорите;
- 4) Канал на валутния курс.

D'Auria et al.¹¹ приемат следните четири канала на трансгранично въздействие върху икономиката:

- 1) Търговски, в две направления – търсене и конкурентоспособност на икономиката;
- 2) Финансов, в три направления – цени на финансовите активи, платежен баланс и финансова информация;
- 3) Канал относно увереността и нагласите на икономическите агенти – касае нагласите на крайния потребител и бизнеса за потребление и инвестиции на база увереността в икономическата стабилност;
- 4) Институционално-политически канал – институционални взаимовръзки и ефекти на икономическата политика /на ниво регионална общност/.

При разглеждания трансграничен канал на въздействие върху икономиката - търговския канал, ефектите се разпространяват по две направления¹²:

- 1) По линия на търсенето. Промените в доходите се превръщат в промени в търсенето на вносни стоки и услуги, което генерира странични ефекти. Силата на ефектите по линия на търсенето зависи от фактори като паричната политика относно шока при търсенето, склонността на внос на стоки и услуги, и структурата и добавената стойност в износа на търговските партньори;
- 2) По линия на конкурентоспособността. Ефектите, които засягат конкурентоспособността на дадена страна, биха довели до промяна във вноса и износа следствие от структурни реформи или ендогенната реакция на предприятията и пазара като цяло.

Ефектите най-често се проявяват като шокове от фискалната политика и структурните реформи, осъществени от страна търговски партньор. В настоящето изследване е разгледан търговският канал по линия на търсенето, като значим от гледна точка на ефекта, който има

¹¹ D'Auria, F. et al. (2014). Cross-border spillovers in the euro area. In Quarterly Report on the Euro Area, European Commission, Volume 13, Issue No 4, pp. 8-11

¹² D'Auria, F. et al. (2014). Cross-border spillovers in the euro area. In Quarterly Report on the Euro Area, European Commission, Volume 13, Issue No 4, p. 8

дълговата криза върху износа на новите страни членки и в частност България, за които страните от Еврозоната са основен пазар. Разработката няма практическата възможност да обхване в пълна степен всеки от каналите на трансгранично взаимодействия и да установи влиянието на дълговата криза върху българската икономика.

По линия на търговията съществуват два алтернативни модела на икономически растеж – *експортноориентиран* и *базиран на вътрешни инвестиции*, като полезността им зависи от редица обстоятелства. Редица автори защитават необходимостта България да прилага политика, основана на експортноориентиран растеж¹³¹⁴¹⁵¹⁶¹⁷¹⁸. Застъпва се и тезата за необходимостта от диверсифициране на външните пазари на българската икономика.

В съвременното макроикономическо управление е важно стимулирането на износа, което е по-подходящо средство за постигане на икономически растеж поради позитивното му влияние върху платежния баланс, понеже при отворена икономика той се явява естествен ограничител на растежа предимно за по-малките страни. Износа е фактор в генерирането на икономически растеж, посредством поддържането на излишъци, смятат се, че е по-подходящо средство за формиране на растеж от местните инвестиции, защото търговските излишъци до голяма степен решават проблемите с неограниченото от други пазари търсене, като притежават качествата на външни инвестиции, но имат и мултипликативен ефект върху производството и заетостта.

¹³ Йоцов, В. (2013). Икономическият растеж през призмата на външния сектор. *Икономическа мисъл*, 2013/6, с. 3-19

¹⁴ Yotzov, V. (2013). Economic Growth and External Sector. The Case of Bulgaria. 2nd Virtual International Conference on Advanced Research in Scientific Areas (ARSA 2013), Slovakia, 2013; pp. 173-178

¹⁵ Yotzov, V. (2015). Measuring Trade Elasticities for Bulgaria. [Journal of Bangladesh Academy of Sciences](#), 01/2015

¹⁶ Стоевски, Г. (2014). Зависимости между производителността на труда, износа и ПЧИ при новите страни-членки на ЕС (ко-интерационен анализ на секторно и макроикономическо ниво). *Икономически изследвания*, 2014/4, с. 15-42

¹⁷ Stoevsky, G. (2015). Exports and Foreign Direct Investment as Factors for Economic Growth in the EU New Member States. *Economic thought*, 2015/2, pp. 112-129

¹⁸ Инотай, Ан. (2013). Устойчив растеж, базиран на експортно-ориентирана икономическа стратегия България в сравнение с държавите от Централна и Югоизточна Европа. Институт за икономическа политика, Фондация Фридрих Еберт, София

Експортноориентираните стратегии за растеж водят началото си от 50-те години на XX век, като два примера за успех са шаблонни - Федерална Република Германия и Япония. Теорията за експортноориентирания растеж се основава на изследванията на Адам Смит от XVIII век и за абсолютните и сравнителните предимства на Дейвид Рикардо от началото на XIX век. В допълнение към тях са теориите на Хекшер и Олин относно модела на факторната обезпеченост, теорията за растеж посредством иновации на Шумпетер, концепцията за международния жизнен цикъл на продукта и релокацията на капитала на Върнън и др.

Сред основните предимства на политиката на експортноориентиран растеж са:

- 1) Конкурентните предимства на националната икономика се използват пълноценно;
- 2) За редица стоки ограниченият вътрешен пазар не предлага възможността за увеличение на производството, което да доведе до икономии от мащаба;
- 3) Трансфер на технологии и иновации.

Сред рисковете пред прилагането на теорията на експортноориентирания растеж на практика са:

- 1) Отвореността по отношение на търговията, капитала, услугите и работната сила прави националната икономика по-уязвима към външни шокове;
- 2) Увеличава се зависимостта по линия и на вноса, и на износа, породена от отварянето на икономиката;
- 3) По-висок растеж на вноса, отколкото на износа, поне в началото на внедряване на стратегията;
- 4) На практика липсва на свободен достъп до големи външни пазари поне в началото на прилагането на експортноориентирания модел на растеж;
- 5) Различията в конкурентоспособността на секторно и фирмено ниво в националното стопанство води до негативни макроикономически последици, породени от натиска на глобалната конкуренция;
- 6) Конкурентоспособността зависи освен от цената и качеството, и от валутния курс, ефективност на институциите и наличието на ограничения в международните икономически отношения;

7) Високо индустриализираните икономики претърпяват негативни икономически и социални ефекти от прилагането на този модел на растеж.

Като основни аргументи в полза на изграждането на експортноориентирана икономика на България може да се приемат невъзможността да се провежда експанзионистична фискална политика, поради ограниченията на паричния съвет и ниските доходи в България.

Емпиричните изследвания убедително доказват, че откритостта и експортноориентираният растеж оказват позитивен ефект върху икономиките на развиващите се страни¹⁹. В изследване за международната търговия отнасящо се за периода 1995-2011 г. Хаджиев²⁰ потвърждава хипотезата, че между държавите има сходство в износа на нискообработени изделия, носещи ниска добавена стойност и различия в износа на високо обработени изделия, носещи висока добавена стойност. Това явление се нарича *асиметричната специализация на износа* и е своеобразна дивергенция между страните в контекста на утвърждаването на все по-либералните международни икономически отношения. Подобни изводи подкрепят теоретичните концепции на Krugman²¹ и идеята му за *Нова търговска теория*, която приема, че специализацията се гради не само на базата на относителните предимства на икономиката на страната, както твърди Рикардо, но и върху мащаба на производството, предимството на първия /на пазара/, несъвършената конкуренция и редица други фактори.

Резултати от изследването

Прегледът на търговията с ЕС и Евроразоната е важен с оглед ефективността относно членството на България в тези общности. Използваните данни са за Евроразона 19 /страните членки на Евроразоната към 2015 г./, ЕС 28 /страните членки на ЕС към 2015 г./, като се отнасят за целият период на изследване, а не само за периода в който са в този

¹⁹ Yotzov, V. (2015). Measuring Trade Elasticities for Bulgaria. [Journal of Bangladesh Academy of Sciences](#), 01/2015

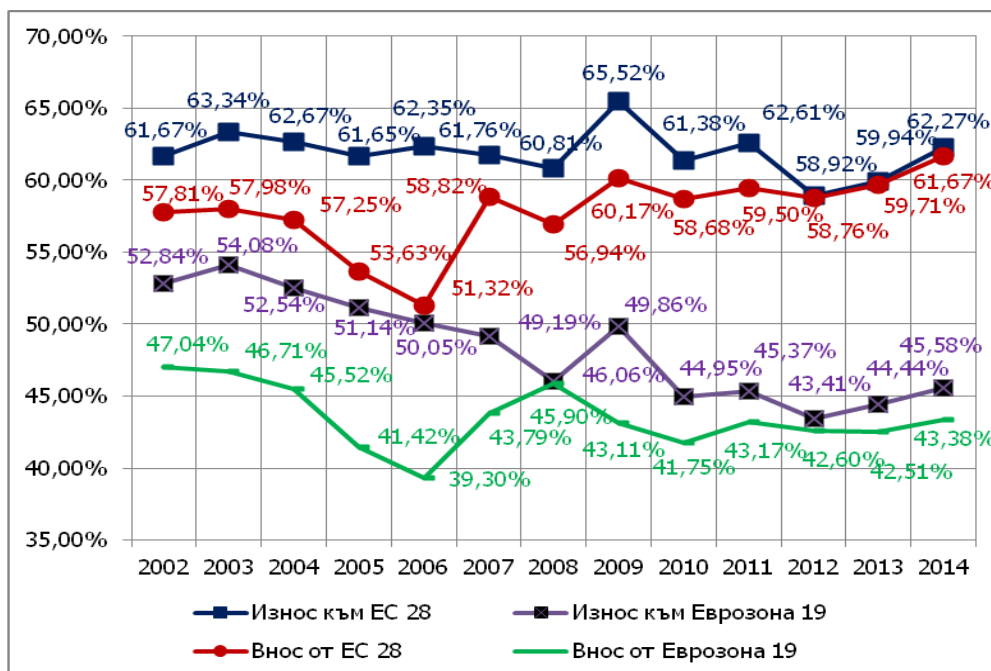
²⁰ Хаджиев, В. (2014). Асиметрична специализация на износа в условията на либерална международна търговия. Народостопански архив, бр. 1, 2014 г., с. 33-43

²¹ Krugman, P. (1979). Increasing returns, monopolistic competition, and international trade. [Journal of International Economics](#), 1979, vol. 9, issue 4, pp. 469-479

състав. Трябва да се отбележи, че не са включени данни за Кипър и Малта за 2002 г. и 2003 г.

Делът на вноса на България от ЕС 28 и Еврозона 19 в периода 2002-2014 г. е ежегодно под делът на износа на страната към тези общности /виж Фиг. 1/, което показва значимостта и ефективността на членството на България в ЕС и евентуалното ѝ членуване в Еврозоната.

Фиг.1. Динамика на износа и вноса на България с ЕС 28 и Еврозона 19 за периода 2002-2014 г., процентен дял от износа/вноса на страната

Забележка: Делът на износа е изчислен на база частта на износа към ЕС 28 и отделно към Еврозона 19 спрямо съвкупния износ, а делът на вноса е на база частта на вноса от ЕС 28 и отделно от Еврозона 19 спрямо съвкупния внос. Не са включени данни за Кипър и Малта за 2002 г. и 2003 г.

Собствени изчисления на база на данни от НСИ (2016, януари 29).
Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>

Средноаритметичния дял на ЕС 28 в делът на износа в този период е 61,9%, за Еврозона 19 - 48,4%, при вноса: ЕС 28 - 57,9%, Еврозона 19 - 43,6%. Установяват се следните особености относно търговията на България с Еврозона 19:

1) В периода 2002-2014 делът на страните от Еврозона 19 в износа на България намалява от 52,84% до 45,58%, докато делът на ЕС-28 боли лек ръст от 61,67% до 62,27%;

2) От 2010 г. износьт към Еврозона 19 намалява като относителен дял в общия износ и приближава относителния дял на вноса от Еврозона 19, въпреки че е с по-голям относителен размер. През 2002 г. разликата е 5,80 процентни пункта, през 2009 г. 6,75 процентни пункта, а през 2014 г. – 2,20 процентни пункта;

3) Вносьт от ЕС 28 и Еврозона 19 е стабилен и нееластичен /в относителен размер/ към двете кризи през този период, следователно пазарът в България е зависим от стоките от ЕС 28 и Еврозона 19, което е логично с оглед високотехнологичните инвестиционни стоки и конкурентните потребителски стоки, които се внасят от тези общности.

Фиг. 2. Съотношение на износа към вноса на България с ЕС 28 и Еврозона 19 за периода 2002-2014 г., в %

Забележка: Не са включени данни за Кипър и Малта за 2002 г. и 2003 г. Собствени изчисления на база на данни от НСИ (2016, януари 29). Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>

В абсолютен размер данните показват /виж Фиг. 2/ все още една основна отрицателна черта на българската търговия на макрониво –

вносът надхвърля износа, това се отнася е до търговията с ЕС 28 и Еврозона 19. Износът към ЕС 28 и Еврозона 19 нараства близо три пъти за периода 2002-2014 г., но така и не успява да надхвърли вноса от тези общности, въпреки очакванията с влизането ни в ЕС, България да генерира в средносрочен аспект приходи от увеличен износ, в следствие на вноса на технологични продукти от ЕС, установяването на транснационалните корпорации в страната и специализацията в рамките на общия пазар. Във *Фигура 2.* се откроява сриване на съотношението износ – внос за 2007 г. и 2008 г., което би заблудило, че е в следствие на влиянието на глобалната финансова криза. Причината е във вноса, през този период расте рязко, за разлика от износа – през периода 2006-2008 г. нараства с 50,7% на ниво ЕС 28 и 58,6% на ниво Еврозона 19, което е породено от високите цени на енергийните ресурси и увеличението на доходите на населението, за разлика от износа, който нараства с 23,4% на ниво ЕС 28 и 16,5% на ниво Еврозона 19. През разглеждания период съотношението износ – внос е по-високо в търговията с Еврозона 19 отколкото с ЕС 28, съответно средно 81.06% и 78,13%, като това показва значимостта на търговията със страните от Еврозоната. Изключение от това правило са 2008 г. и 2011 г.

Фиг. 3. Дял на Германия, Франция и Нидерландия в българския износ към ЕС за периода 2002-2014 г., в %

Собствени изчисления на база на данни от НСИ (2016, януари 29). Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>

Фиг. 4. Дял на Италия, Гърция и Испания в българския износ към ЕС за периода 2002-2014 г., в %

Собствени изчисления на база на данни от НСИ (2016, януари 29).
Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>

Както се вижда от Фигура 3 и Фигура 4 износът на България към ЕС е претърпял изменение в следствие на дълговата криза в Еврозоната. Износът за страните /относителен дял от този към ЕС/, които са засегнати от дълговата криза пряко - Италия, Испания и Гърция, е намалил своя дял от 2010 г. При Гърция от 13,06% през 2010 г. до 10,76% през 2014 г. При Италия от 15,96% през 2010 г. до 14,39% през 2014 г. При Испания от 4,39% през 2010 г. до 3,36% през 2014 г. Страните в Еврозоната, които имат стабилно макроикономическо управление и финансова система като Германия, Франция и Нидерландия делът им в износът на България към ЕС се е увеличил. За Германия от 17,52% през 2010 г. до 19,29% през 2014 г. За Франция от 6,64% през 2010 г. до 6,89% през 2014 г. За Нидерландия от 2,48% през 2010 г. до 3,6% през 2014 г. Следователно след 2010 г. износът на България към ЕС се е пренасочил от засегнатите от дълговата криза в Еврозоната страни към страни със стабилна икономика.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Следните изводи могат да се направят във връзка с прегледа на търговията на България с ЕС и Евроразоната в контекста на дълговата криза във валутния съюз:

1) Средноаритметичният дял на ЕС 28 в делът на износа в този период е 61,9%, за Евроразона 19 - 48,4%, при вноса: ЕС 28 - 57,9%, Евроразона 19 - 43,6%, като делът на страните от Евроразона 19 в износа на България намалява от 52,84% до 45,58%, докато този на страните от ЕС 28 се увеличава от 61,67% до 62,27% /виж Фиг. 1/;

2) От 2010 г. износьт към Евроразона 19 намалява като относителен дял в общия износ и приближава относителния дял на вноса от Евроразона 19 /който е по-малък/. През 2002 г. разликата е 5,80 процентни пункта, през 2009 г. 6,75 процентни пункта, а през 2014 г. – 2,20 процентни пункта /виж Фиг. 1/;

3) Вносьт от ЕС 28 и Евроразона 19 е стабилен и нееластичен /в относителен размер/ към двете кризи през този период, водещо до заключението, че пазарът в България е зависим от стоките от ЕС 28 и Евроразона 19, което е логично с оглед високотехнологичните инвестиционни стоки и конкурентните потребителски стоки, които се внасят от тези търговски партньори /виж Фиг. 1/;

4) През разглеждания период съотношението износ – внос е по-високо в търговията с Евроразона 19 отколкото с ЕС 28, средно за периода 2002-2014 г. съответно 81,06% и 78,13%, което показва значимостта на търговията с Евроразоната /виж Фиг. 2/;

5) След 2010 г. износьт на България към ЕС се е пренасочил от засегнатите от дълговата криза в Евроразоната страни към страни със стабилна икономика /виж Фиг. 3 и Фиг. 4/.

Приведените доказателства *потвърждават хипотезата* в изследването - дългова криза в Евроразоната влияе негативно на българската икономика, конкретно оказва негативен ефект върху търговията с Евроразоната, и *защитават поддържаната теза* в проучването, че е необходима диверсификация на пазарите на българския износ.

Към направените изводи могат да се прибавят следните съотносими препоръки:

1) Поддържане на силни търговски връзки със страните от ЕС и Евроразоната, но с известна диверсификация на ниво Съюз, на ниво

Евروزона и на глобално ниво, предвид минимизиране на преноса на икономически шокове;

2) Прилагане на икономически мерки в България с оглед минимизиране ефектите от дълговата криза в Еврозоната, по-конкретно към външната търговия и специално по отношение на износителите към страни от Еврозона, като разширяване на търговските отношения със страни извън европейския континент, въвеждане на схема за информиране и подпомагане на експортноориентирани производители при регионални кризи и т.н.;

3) Разработване на стратегия за стимулиране на износа - застраховки и гарантиране на експортни кредити, въвеждане на данъчни и други финансови стимули за експортните отрасли.

ЛИТЕРАТУРА

Ганчев, Г. (2010). Глобалната финансова криза и българската икономика: от теорията към практиката. Годишник на УНСС, година 2010, с. 173-226

Институт за икономически изследвания при БАН (2014). Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Годишен доклад, Тема на фокус: „Неравенство и бедност – динамика и политики за тяхното ограничаване“, Горекспрес, София

Институт за икономически изследвания при БАН (2015). Икономическо развитие и политика в България: оценки и очаквания. Годишен доклад, Тема на фокус: „Политики за икономическо развитие в оперативните програми и Общата селскостопанска политика в периода 2007-2013 г.“, Горекспрес, София

Инотай, Ан. (2013). Устойчив растеж, базиран на експортно-ориентирана икономическа стратегия България в сравнение с държавите от Централна и Югоизточна Европа. Институт за икономическа политика, Фондация Фридрих Еберт, София

Йоцов, В. (2013). Икономическият растеж през призмата на външния сектор. Икономическа мисъл, 2013/6, с. 3-19

Минасян, Г. (2012). Пречупване на външноплатежния модел. Икономическа мисъл, 2012/2, с. 3-26

Статева, Й. (2011). Възникване и развитие на кризата на държавните дългове в Европейския Паричен Съюз. Международни отношения, 2011/6, с. 3-21

Стоевски, Г. (2014). Зависимости между производителността на труда, износа и ПЧИ при новите страни-членки на ЕС (ко-интерационен анализ на секторно и макроикономическо ниво). Икономически изследвания, 2014/4, с. 15-42

Тодоров, Ив. (2014). Макроикономическо управление в процеса на европейска интеграция. Авангард прима, София

Хаджиев, В. (2014). Асиметрична специализация на износа в условията на либерална международна търговия. Народостопански архив, бр. 1, 2014 г., с. 33-43;

D'Auria, F. et al. (2014). Cross-border spillovers in the euro area. In Quarterly Report on the Euro Area, European Commission, Volume 13, Issue No 4, pp. 7-22

Krugman, P. (1979). Increasing returns, monopolistic competition, and international trade. [Journal of International Economics](#), 1979, vol. 9, issue 4, pp. 469-479

Stoievsky, G. (2015). Exports and Foreign Direct Investment as Factors for Economic Growth in the EU New Member States. Economic thought, 2015/2, pp. 112-129

Todorov, I. (2012). The Euro area membership of Bulgaria in the context in the debt crisis. Journal of International Relations 1336-1562. 12/2012; X(3/2012):41-52

Worldbank (2015). Systematic country diagnostic. Bulgaria's potential for sustainable growth and shared prosperity. Document of the World Bank, July 29, 2015

Yotzov, V. (2013). Economic Growth and External Sector. The Case of Bulgaria. 2nd Virtual International Conference on Advanced Research in Scientific Areas (ARSA 2013), Slovakia, 2013; pp. 173-178

Yotzov, V. (2015). Measuring Trade Elasticities for Bulgaria. [Journal of Bangladesh Academy of Sciences](#), 01/2015

НСИ (2016, януари 29). Статистически данни. Взето на 29.01.2016 г. от <http://www.nsi.bg/bg/>